

Буній Лев Павлович

Інженер-технолог,
член-кореспондент УНГА,
фахівець у галузі переробки
нафти і газу, управлінець

Народився 20 квітня 1936 р. у м. Надвірна Івано-Франківської області. У 1954 р. вступив на нафтовий факультет ЛПІ. Після закінчення інституту в 1959 р. почав працювати на Надвірнянському нафтопереробному заводі.

Протягом 1973–1974 рр. Л. П. Буній навчався на факультеті організаторів виробництва і будівництва Азербайджанського інституту нафти і хімії ім. М. Азізбекова (м. Баку), де пройшов курс підготовки резерву керівних кадрів Міністерства нафтопереробної і нафтохімічної промисловості СРСР.

На Надвірнянському НПЗ Лев Павлович пройшов шлях оператора, інженера-технолога, начальника виробничо-технічного відділу, в. о. головного інженера. З 1974 р. він був заступником директора з економічних питань, а протягом 1980–1997 рр. — директором цього підприємства.

Під час його роботи відбувалося оновлення виробничих потужностей заводу з підвищенням техніко-економічних, якісних, екологічних і соціальних показників. Зокрема, в 1982–1983 рр.

побудована сучасна технологічна установка з переробки нафти потужністю 1 млн т на рік, яка й нині ефективно переробляє сірчисту нафту західносибірських родовищ. У 1987 р. був уведений в експлуатацію комплекс біологічних очисних споруд, який забезпечує очищення побутових стічних вод м. Надвірна, а в 1993–1994 рр. — єдиний в Україні комплекс каталітичного риформування бензину при низькому тиску на високоефективному каталізаторі та низка інших технологічних заходів, які сприяли ефективній роботі підприємства.

Водночас Л. П. Буній приділяв велику увагу розвитку соціальної сфери: був побудований новий житловий масив, реконструйований спортивний комплекс, облаштовані бази відпочинку в Карпатах і на березі Чорного моря.

За високі досягнення в економічному і соціальному напрямках колектив заводу неодноразово був нагороджений перехідним Червоним прапором та грамотами Міністерства нафтопереробної і нафтохімічної промисловості СРСР. Лев Павлович пропрацював на Надвірнянському НПЗ (тепер — «Нафтохімік Прикарпаття») більше 40 років та зробив вагомий внесок у розвиток підприємства і нафтопереробної галузі України в цілому.

Він є співавтором книги «Нафтовий комплекс Прикарпаття», яка була підготовлена спільно з ученими Івано-Франківського національного технічного університету нафти й газу, та автором понад десяти наукових праць, свідоцтв на винаходи, присвячених новим технологіям і оптимізації технологічних процесів.

За заслуги в розвитку підприємства і нафтопереробної та нафтохімічної промисловості України Л. П. Буній нагороджений орденом «Знак Пошани», медалями «За доблесну працю» і «Ветеран праці». У 1996 р. йому було присвоєно почесне звання «Заслужений працівник промисловості України».

Буняк Борис Трохимович

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець
у сфері буріння свердловин,
управлінець

Народився 9 липня 1937 р. у с. Кочки Новосибірської області (Росія). У 1959 р. закінчив нафтопромисловий факультет Львівського політехнічного інституту.

Трудову діяльність розпочав у Болехівській конторі розвідувального буріння тресту «Прикарпатбурнафта», де пройшов шлях від помічника бурильника до головного інженера.

Упродовж 1970–1973 рр. Б. Т. Буняк був начальником ЦІТС Долинського УБР (Івано-Франківська область). Із 1973 р. обіймав посаду головного інженера Красноградського УБР (Харківська область), а протягом 1977–1988 рр. — головного інженера ВО з буріння (згодом — тресту) «Укрбургаз».

У квітні 1986 р. брав участь у ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС. Того ж року Борис Трохимович захистив кандидатську дисертацію, присвячену питанням підвищення показників роботи шарошкових доліт методом їх криогенної обробки.

З 1988 р. він — заступник директора з наукової роботи, з 1989 р. — директор УкрНДІгазу. В 1996 р. установі було при-

своєно міжнародну нагороду «Ертсмейкер» у номінації «За збереження і розвиток інтелектуально-кадрового потенціалу підприємства в період перехідної економіки», а його керівнику — персональну нагороду в номінації «За мудрість і гнучкість політики управління».

Упродовж 1997–2011 рр. Б. Т. Буняк був заступником директора з наукової роботи з буріння УкрНДІгазу. Особливу увагу приділяв розробці і запровадженню ефективних технологій буріння нафтогазових свердловин, удосконаленню, розробці та використанню нових систем бурових розчинів.

Учений зробив вагомий внесок у розвиток нафтової і газової галузей України, а також Росії, освоєння багатьох нафтових та газових родовищ, зокрема Долинського, Тянявського, Спаського, Вигода-Витвицького, Струтинського, Шебелинського, Хрестинського, Яблунівського, Тимофіївського, Уренгойського. Був ініціатором масового буріння для створення підземних сховищ газу в Україні, брав участь в організації бурових робіт в екстремальних умовах Північного Сибіру, впровадженні нового інструменту та технологій під час будівництва свердловин в умовах багаторічної мерзлоти, аномально низьких та аномально високих пластових тисків. Долучався до будівництва похило спрямованих і горизонтальних свердловин, освоєння буріння глибоких та надглибоких свердловин, ліквідації газонафтопроявів, складних аварій і відкритих фонтанів. Є одним із авторів проекту створення першої в Україні надглибокої (більше 7 тис. м) свердловини Шевченко-1.

Борис Трохимович має понад 100 наукових праць і 20 винаходів. Нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора, медаллю «За доблесну працю». Він — заслужений працівник промисловості України, почесний працівник газової промисловості, відмінник Міністерства газової промисловості.

Помер 3 грудня 2012 р.